

Hugo Capet

Hoewel genealogische gegevens over de periode voor (met name) 1500 niet altijd betrouwbaar zijn, lijkt ik af te stammen van een aantal kinderen van Robert II, zoon van Hugo Capet en mogelijk ook van Hedwig, dochter van diezelfde Hugo Capet.

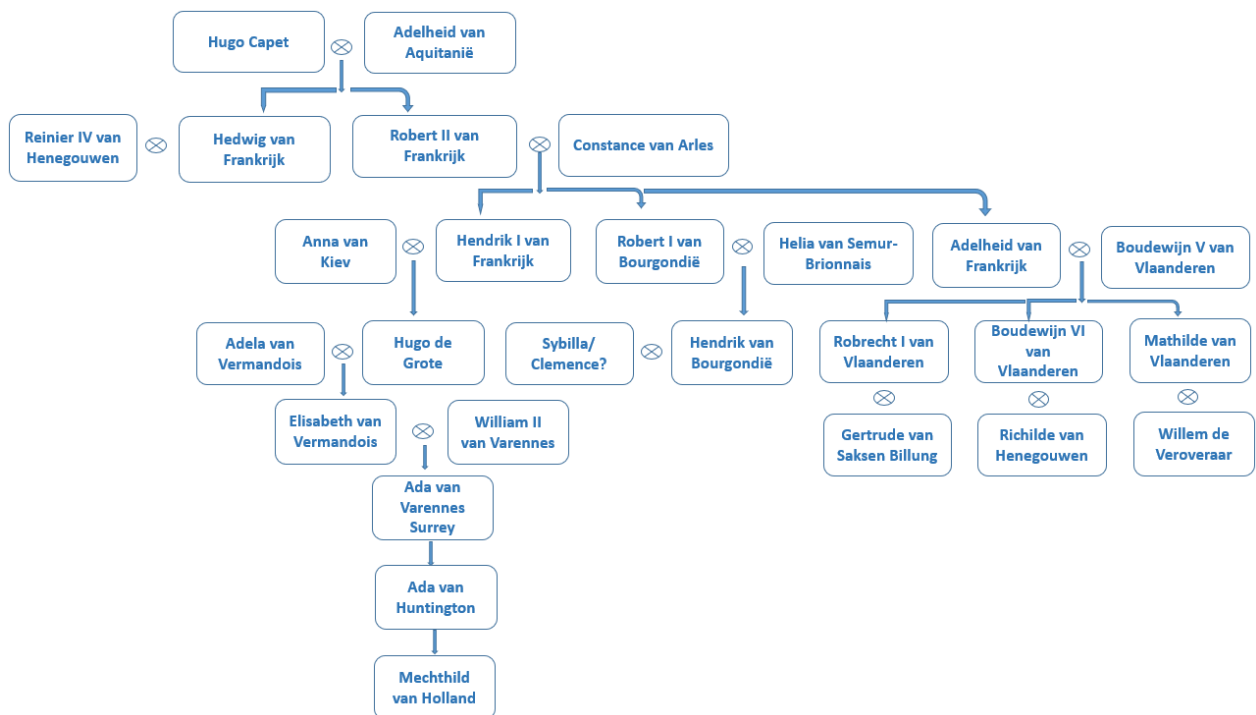
Hugo Capet werd geboren in 941 in Dourdan als zoon van Hugo de Grote en Hedwig van Saksen. Hij stierf op 24 oktober 996 in Les Juifs (bij Chartres). Hij trouwde met Adelheid van Aquitanië, een dochter van Willem III (De Vrome) van Aquitanië en Gerloc Adela van Normandië. Adelheid stierf in 1004.

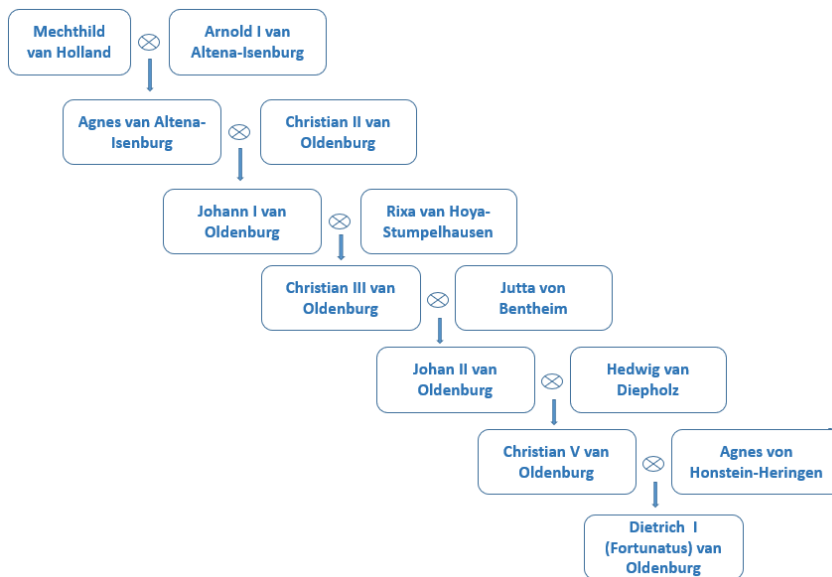
Zijn grootvader Robert van Bourgondië was tussen 922 en 923 koning van West-Francië geweest. Via zijn grootmoeder Beatrix van Vermandois was hij tevens een nazaat van koning Karel de Grote. Zijn vader Hugo de Grote was in zijn tijd de machtigste man van Frankrijk, zelfs machtiger dan de koning. Bij de dood van zijn vader erfde Hugo Capet de meeste van zijn bezittingen en titels: Hugo werd hertog van de Franken (Neustrië), graaf van Parijs, Orléans, Poitou, Tours, et cetera, en lekenabt van onder meer Saint-Martin te Tours, Saint-Germain te Auxerre, Saint-Aignan te Orléans, Saint-Quentin en Sint-Vaast. Na de onverwachte dood van Lotharius' zoon Lodewijk V in 987, hij stierf kinderloos na een jachtongeval, werd Hugo op 3 juli 987 te Senlis tot koning gekozen.

Robert II

Afstamming via Hendrik I

Er loop een lijn van Hendrik I, koning van Frankrijk, naar Dietrich (Fortunatus), graaf van Oldenburg.

Robert II

Robert II, bijgenaamd de Vrome (Orléans, (? 27 maart). ca. 972 – Melun, 20 juli 1031, zoon van Hugo Capet, was koning van Frankrijk van 996 tot aan zijn dood.

Hij kreeg een voor die tijd bijzonder goede opvoeding. Zijn leraar was Gerbert van Aurillac, de latere paus Silvester II. Daardoor had Robert een voorliefde voor muziek, dichtkunst en religie. Doordat hij tijdens zijn regering bovendien streng optrad tegen ketters, kreeg hij de bijnaam "de Vrome". In 987 werd Robert gekroond tot medekoning naast zijn vader, om zijn kansen voor de opvolging zo groot mogelijk te maken. Robert wilde trouwen met Bertha van Bourgondië, maar omdat ze verwant waren in de zesde graad, was dit tegen de wetten van de kerk en Hugo weigerde daarom in dit huwelijk in te stemmen. In plaats daarvan probeerde hij om Robert met een Byzantijnse te laten trouwen. Toen dat niet lukte arrangeerde hij in 989 een huwelijk met de ongeveer 20 jaar oudere Suzanna van Italië. Zij was weduwe van Arnulf II van Vlaanderen en moeder van de minderjarige Boudewijn IV van Vlaanderen. Door dit huwelijk kreeg de kroon een sterke invloed in een van de grote graafschappen van het koninkrijk, bovendien bracht zij Montreuil (Pas-de-Calais) en Ponthieu in als bruidsschat.

Als kroonprins speelde Robert een actieve rol. Hij nam deel aan de gevechten tegen Karel van Neder-Lotharingen om Laon. In 991 verhinderde hij Franse bisschoppen om deel te nemen aan een synode in Mousson, dat toen in Duitsland lag. In 991 en 994 was hij voorzitter van concilies in Frankrijk. In 996 overleed zijn vader en werd Robert koning. Robert scheidde direct van Suzanna om te kunnen trouwen met Bertha, die inmiddels weduwe was van Odo I van Blois. Wel behield hij de bruidsschat van Suzanna, zo genaamd om die voor haar te beheren. Wegens de bloedverwantschap met Bertha en de onwettige scheiding van Suzanna, stond Robert onder grote druk van de kerk om zijn huwelijk met Bertha te ontbinden. Toen hij bleef weigeren, werd het echtpaar uiteindelijk geëxcommuniceerd door paus Gregorius V.

Robert volhardde zijn verzet tegen de kerk en bleef getrouwd met Bertha tot 1003. Toen wilde hij het hertogdom Bourgondië rechtstreeks aan de kroon brengen en was de excommunicatie een te grote politieke handicap. Na onderhandelingen met paus Silvester II, zijn oude leermeester, scheidde

hij van Bertha en trouwde met **Constance van Arles**. De excommunicatie werd ongedaan gemaakt. Zijn politieke en militaire pogingen om de macht in Frans Bourgondië direct in handen te krijgen, mislukten echter door de tegenstand van de lokale adel en bisschoppen. Robert zette naast zijn huwelijk zijn relatie met Bertha gewoon voort. Het hof werd daardoor verdeeld in twee vijandige kampen. Het huwelijk met Constance zorgde wel voor erfgenamen maar was verder een grote mislukking.

In 1005 veroverde Robert Auxerre, in 1015 volgde Sens en in 1016 had Robert eindelijk het hertogdom Bourgondië in handen. In deze periode trok hij samen met Bertha naar Rome, om hun zaak bij de paus te bepleiten maar die wilde niet toestemmen in een hernieuwd huwelijk. In 1020 overleed Stefanus I van Champagne en probeerde Robert om diens graafschappen aan de kroon te laten hechten. Robert kwam daardoor in conflict met Stevens erfgenaam (en Bertha's zoon) Odo II van Blois. In 1023 moest Robert uiteindelijk toestaan dat Odo de graafschappen van Stefanus in bezit nam. Robert sloot daarop direct een bondgenootschap met keizer Hendrik II om Odo's macht te beteugelen. Dit had enig succes want Odo moest Reims opgeven aan de bisschop en hij moest Dreux overdragen aan Robert. Na de dood van Hendrik kwam Robert in 1024 tot een vergelijk met Odo en steunde hij de tegenstanders van Koenraad II de Saliër. Een poging om Metz te veroveren mislukte. Een aanbod om koning van Italië te worden sloeg hij af.

In de laatste jaren van zijn leven was Robert in open oorlog met zijn zonen Hendrik en Robert, die door hun moeder werden gesteund. Tijdens de burgeroorlog tegen zijn eigen zonen stierf Robert II op 20 juli 1031 bij Melun. Hij werd begraven in de kathedraal van Saint-Denis en uiteindelijk werd hij opgevolgd door zijn zoon Hendrik I.

Hendrik I

Hendrik I van Frankrijk (Reims?, voor 17 mei 1008 - Vitry-en-Brie, 4 augustus 1060) was koning van Frankrijk van 1031 tot zijn dood. Hij trouwde met Anna van Kiev.

Huwelijk van Hendrik en Anna (miniatuur uit een 14e-eeuws manuscript).

Hendrik werd in 1016, nog als kind, door zijn vader Robert II van Frankrijk benoemd tot hertog van Bourgondië. Toen zijn oudste broer Hugo in 1025 was overleden en Hendrik kroonprins werd, was hij ontevreden omdat hij van zijn vader geen wezenlijke rol in het bestuur kreeg. Hendrik kwam daarom samen met zijn broer Robert, en met steun van hun moeder, in 1025 in opstand tegen zijn vader. Hendrik wist Dreux, Beaune en Avallon te veroveren. Uiteindelijk werd een compromis bereikt en staakten de broers hun opstand, Hendrik werd op 14 mei 1027 te Reims tot medekoning gekroond.

Na het overlijden van zijn vader werd Hendrik koning van Frankrijk. Hij kreeg direct te maken met een opstand van zijn broer Robert en zijn moeder. Met de steun van keizer Koenraad II de Saliër en hertog Robert de Duivel van Normandië wist hij echter zijn positie te behouden. In 1032 gaf Robert zijn aanspraken op de troon op, in ruil voor het hertogdom Bourgondië. Hendrik had in 1033 een bespreking met Koenraad te Deville. Daarbij gaf Hendrik zijn aanspraken op het koninkrijk Arelat op ten gunste van die van Koenraad. Ook verloofde Hendrik zich met Koenraads dochter Mathilde. Later in dat jaar steunde Hendrik Koenraad daadwerkelijk tegen Odo II van Blois die probeerde om koning van Arelat te worden. In 1034 overleed Mathilde onverwacht op jonge leeftijd. Datzelfde jaar trouwde Hendrik met een andere Mathilde, Mathilde van Friesland, dochter van Koenraads stiefzoon Liudolf van Brunswijk. Mathilde werd in 1040 moeder van een dochter, maar beiden sterven in 1044.

Hendriks verdere regering werd bepaald door de opkomende macht van Normandië en diplomatie met Duitsland. In 1043 was een eerste bespreking met keizer Hendrik III te Carignan (Ardennes), over diens huwelijk met Agnes van Poitou. In 1048 was er een tweede bespreking met Hendrik te Carignan. Een jaar later kwam Hendrik in conflict met de paus. Hendrik verbood zijn bisschoppen om een concilie te Reims bij te wonen maar de bisschoppen die hem gehoorzaamden werden afgezet of geëxcommuniceerd. In 1056 had Hendrik een derde bespreking met keizer Hendrik te Carignan. Hierbij maakte Hendrik aanspraken op hertogdom Lotharingen en daagde de keizer zelfs uit tot een tweegevecht om de kwestie te beslissen. Keizer Hendrik vertrok echter bij nacht in het geheim uit Carignan, en bleef gewoon leenheer van Lotharingen.

Hendrik steunde in 1047 nog de jonge Willem de Veroveraar, zoon van zijn oude bondgenoot Robert, tegen zijn opstandige vazallen in de slag bij Val-ès-Dunes bij Caen. Hierdoor wist Willem definitief het gezag over zijn hertogdom te vestigen. Na zijn huwelijk met Mathilde van Vlaanderen, werd Willems positie echter zo sterk, dat hij een bedreiging werd voor Hendrik. In 1054 trok Hendrik op tegen Normandië, maar werd verslagen toen de Normandiërs bij nacht het Franse kamp bij Mortemer (Seine-Maritime) overvielen. In 1057 deed Hendrik een tweede poging om Willem te onderwerpen, maar bij Varaville werd Hendrik door Willem verslagen, doordat die handig gebruik wist te maken van de rivier en het moeras in het landschap.

In 1059 liet Hendrik zijn zoon Filips tot medekoning kronen. In 1060 stichtte hij een kapittel van Sint Maarten in Parijs. Hendrik stierf op 4 augustus 1060 in Vitry-en-Brie. Hij werd begraven in de kathedraal van Saint-Denis. Hendrik werd opgevolgd door zijn zoon Filips, die toen 8 jaar oud was. Hendriks weduwe, Anna van Kiev, was zes jaar lang regent.

Robert I was een zoon van koning Robert II van Frankrijk en Constance van Arles. Samen met zijn broer Hendrik I van Frankrijk revolteerde hij in 1030 tegen zijn vader, en na diens overlijden streed hij tegen zijn broer Hendrik om de opvolging als koning van Frankrijk. Uiteindelijk nam hij echter in 1032 genoegen met het hertogdom Bourgondië. Hij trouwde in 1033 met Helia van Sémur-Brionnais, een vrouw uit de lokale adel, dochter van Dalmas, heer van Sémur en van Aremburg, en zuster van de abt van Cluny. In 1040 veroverde hij Auxerre op zijn neef Reinoud I van Nevers.

Adela (Adelheid)

Afstamming via Adela (Adelheid)

Adela (1009 - 8 januari 1079), dochter van Robert II, huwde met hertog Richard III van Normandië en

met graaf Boudewijn V van Vlaanderen. Uit dit laatste huwelijk werd Boudewijn VI van Vlaanderen geboren die trouwde met Mathilde van Vlaanderen.

Robert I

Afstamming via Robert I, hertog van Bourgondië

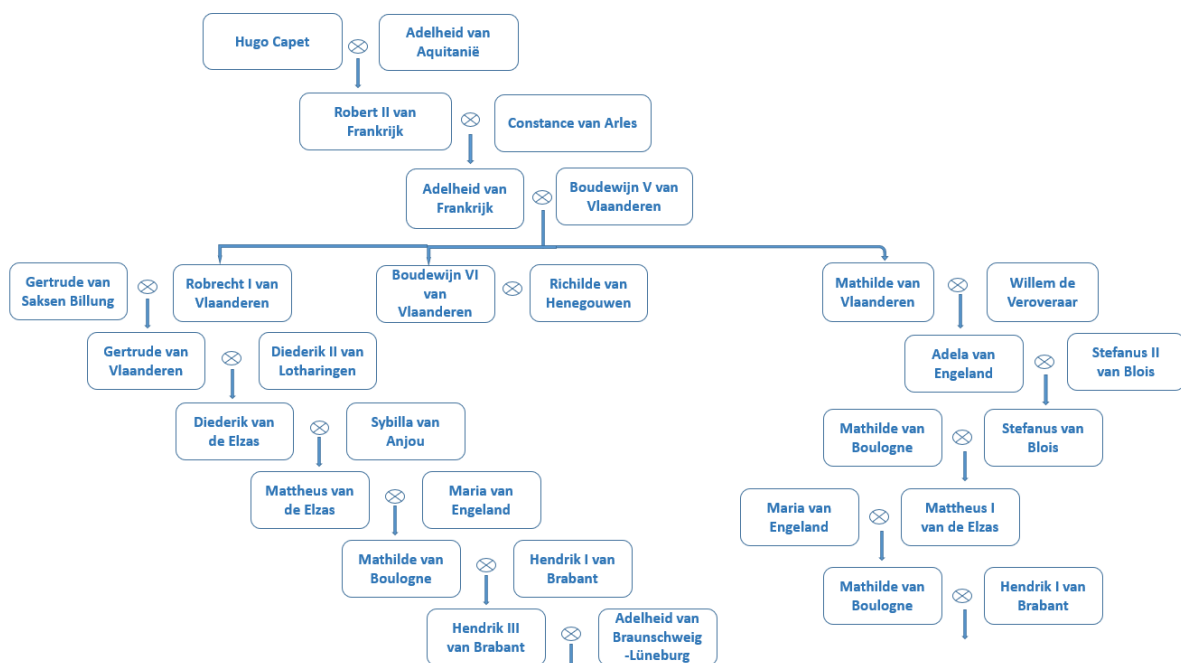
Robert I, bijgenaamd de Oude (ca. 1011 — Fleurey-sur-Ouche, 21 maart 1076), was een zoon van Robert II van Frankrijk en Constance van Arles. Hij was hertog van Bourgondië van 1032 tot 1076.

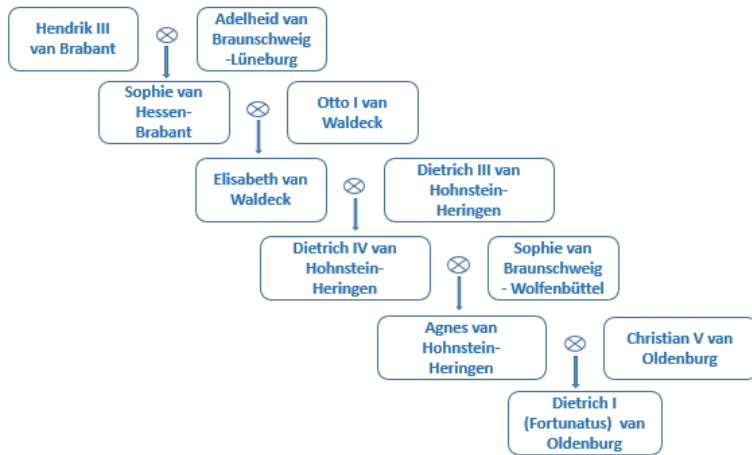
Hij was een zoon van koning Robert II. Samen met zijn broer Hendrik I van Frankrijk revolteerde hij in 1030 tegen zijn vader, en na diens overlijden streed hij tegen zijn broer Hendrik om de opvolging als koning van Frankrijk. Uiteindelijk nam hij echter in 1032 genoegen met het hertogdom Bourgondië. Hij trouwde in 1033 met Helia van Sémur-Brionnais, een vrouw uit de lokale adel, dochter van Dalmas, heer van Sémur en van Aremburg, en zuster van de abt van Cluny. In 1040 veroverde hij Auxerre op zijn neef Reinoud I van Nevers.

Robert verstootte zijn eerste vrouw en doodde eigenhandig haar vader en broer tijdens een feestmaal. Hij hertrouwde met Ermengarde van Anjou (1018-1076). In 1058 trok hij (als boetedoening?) naar Barcelona (Spanje) om de Reconquista (Spanje) te steunen. Auxerre ging in 1060 weer verloren. Robert stond bekend als een slecht en hebzuchtig bestuurder, enkele van zijn wandaden waren: het beroven van zijn vazallen, het zich toe-eigenen van het inkomen van het diocees van Autun en van de wijn van het kapittel van Dijon, en het beroven van de abdij van Sint-Germanus van Auxerre. Robert en Ermengarde werden samen "op schandelijke wijze" (volgens de eigentijdse kronieken) vermoord in de kerk van Fleury Sur Ouche. Robert werd begraven in Saint-Seine-l'Abbaye.

Robert II

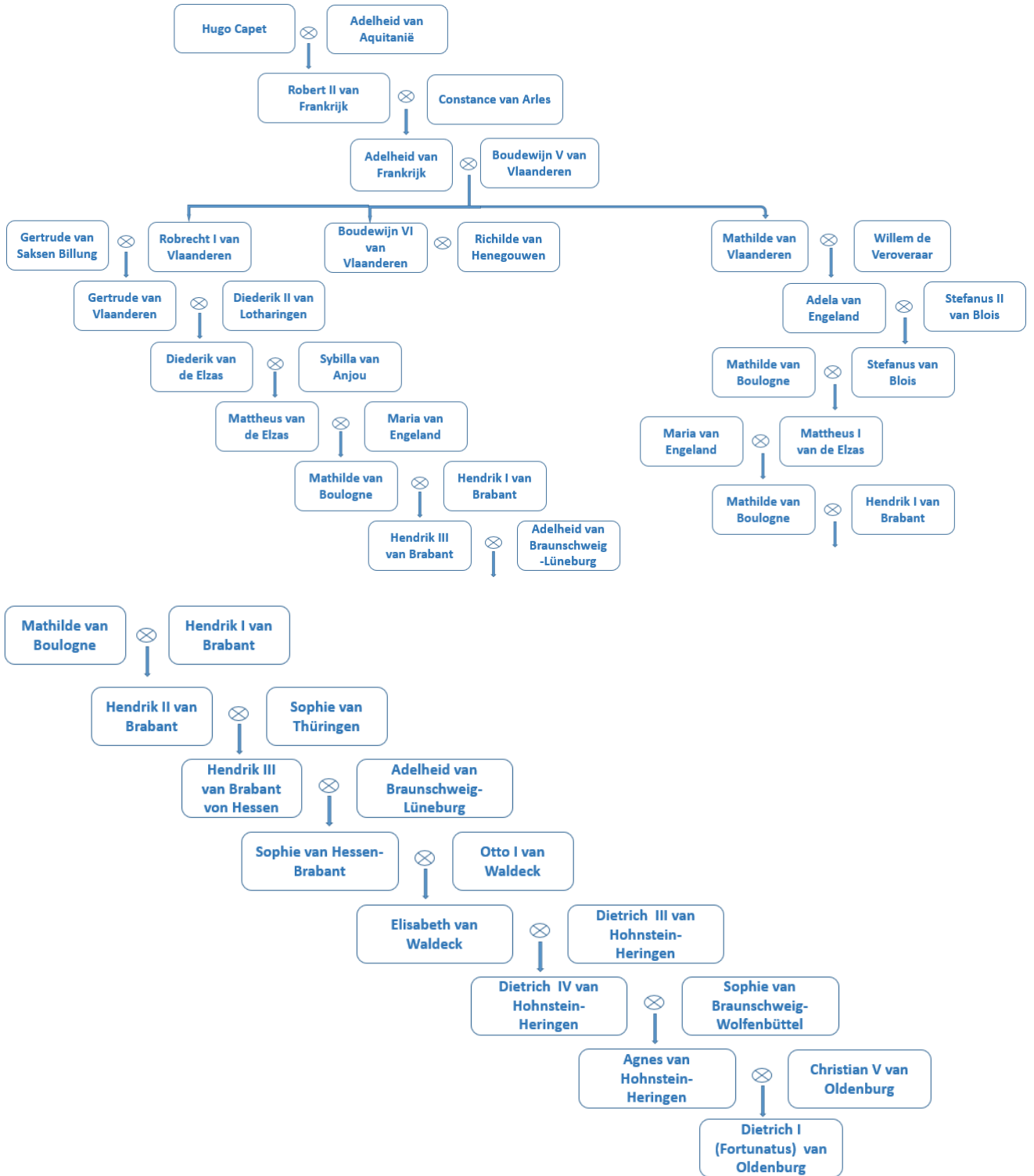
Afstamming via Adelheid (2): Nazaten van Robrecht I van Vlaanderen

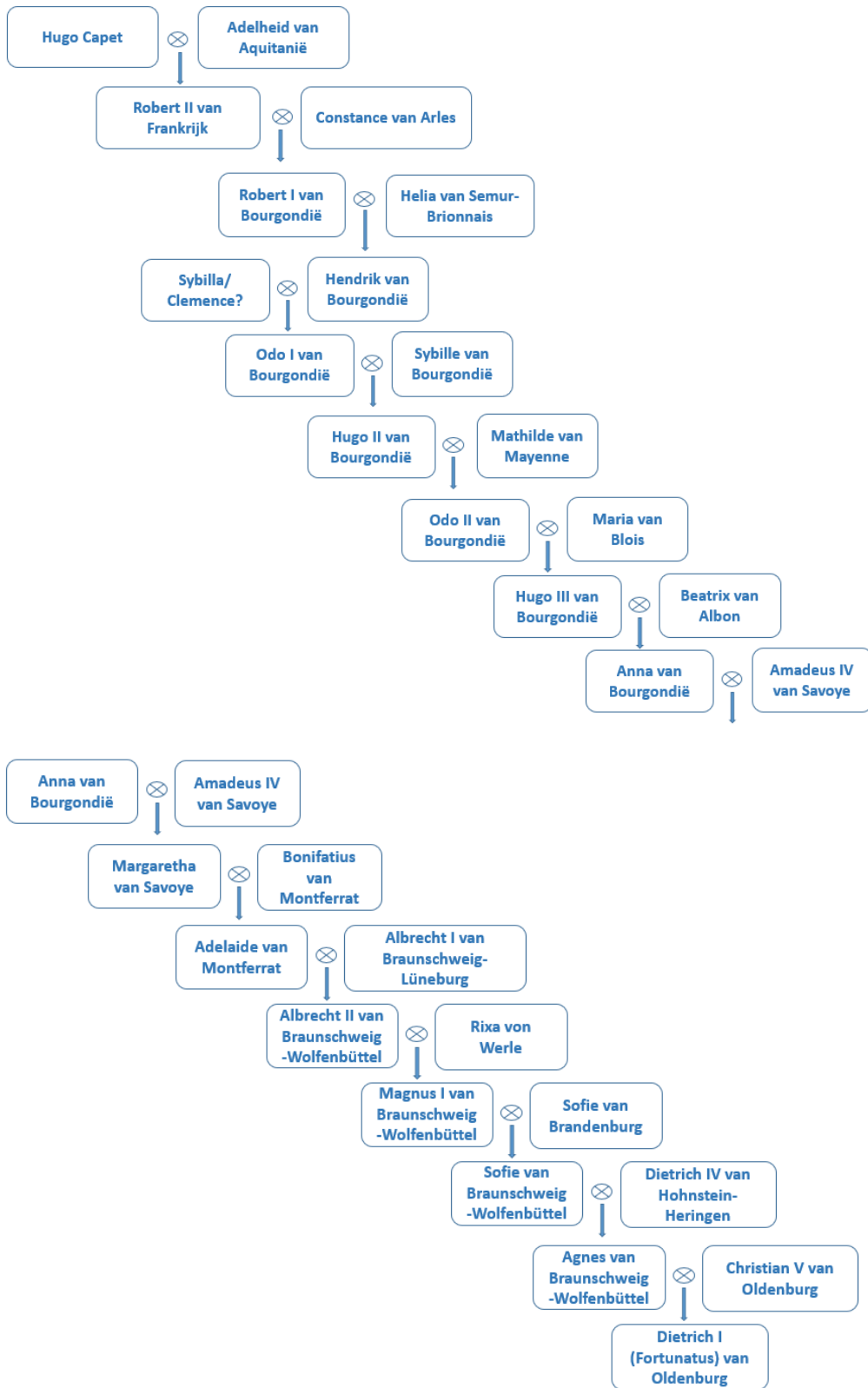

Robert II

Afstamming via Adelheid (3): Nazaten van Mathilde van Vlaanderen

Hertogen van Bourgondië

Odo van Bourgondië

Odo I (1060 – 1102, bijgenaamd Borel en ook wel de Rode, was hertog van Bourgondië tussen 1079 en 1102. Hij trouwde met Sibylla van Bourgondië (1065-1101), dochter van graaf Willem I van Bourgondië.

Toen Anselmus van Canterbury in 1097, op weg naar Rome, door Odo's grondgebied trok, bereidde de bandieterige hertog die grote schatten verwachtte aan te treffen onder het aartsbisschoppelijk gevolg, zo vermeldt Eadmer, de biograaf van Anselmus, zich voor om het gevolg te overvallen en te bestelen. Toen ze de stoet van de prelaat overvielen, vroeg de hertog waar de aartsbisschop was, omdat ze hem niet hadden gevonden. Anselmus kwam prompt naar voren en verraste de hertog door te zeggen: "*Mijn heer hertog, sta me toe u te omarmen.*" De verbaasde hertog stond de bisschop onmiddellijk toe hem te omhelzen en bood zich vervolgens aan als Anselmus' nederige dienaar.¹

In 1098 werd in Cîteaux een abdij van de orde van de cisterciënzers ingewijd, aangedreven door Bernardus van Clairveaux. De grond voor deze abdij was geschonken door Odo van Bourgondië en hij financierde ook de uitbouw

Odo nam in 1101 deel aan een laatste uitloper van de eerste kruistocht. Jeruzalem heeft hij nooit bereikt, want hij stierf op 27 mei 1102 of 23 maart 1103 te Er-Rama in Palestina of te Tarsus in Cilicië. Hij werd begraven in de schaduw van de abdij, waar de komende 250 jaar alle Bourgondische hertogen een rustplaats zouden krijgen.

Hugo II

Hij nam reeds in 1101 het regentschap over het hertogdom op zich, nadat zijn vader op de Kruisvaart van 1101 was vertrokken. Toen zijn vader in de loop van deze Kruisvaart stierf, volgde hij hem op als hertog.

Hij streed in 1109 onder koning Lodewijk VI van Frankrijk tegen koning Hendrik I van Engeland, vervolgens tegen keizer Hendrik V, die in 1124 in het graafschap Champagne was binnengevallen. Buiten deze beide episodes, die bovendien buiten het hertogdom Bourgondië plaatsvonden, waren er maar weinig conflicten tijdens zijn regeringsperiode, waardoor hij de bijnaam de Vredelievende kreeg. Toen Dijon in 1137 door brand werd verwoest, werd de stad door Hugo II heropgebouwd.²

Odo II

Odo II weigerde in 1137 zijn eed van trouw af te leggen aan koning Lodewijk VII van Frankrijk, maar paus Adrianus IV verplichtte hem om zijn eed toch af te leggen. In 1147 steunde hij zijn neef, koning Alfons I van Portugal dan weer bij het beleg van Lissabon tegen de Moren en Odo II zelf nam ook deel aan de strijd. Odo was echter een roofzuchtig heerser. Als boetedoening voor zijn daden moest hij een pelgrimstocht naar het Heilige Land doen. Het was tijdens die pelgrimstocht dat Odo II in 1162 overleed. Hij werd begraven in de abdij van Cîteaux.³

¹ https://nl.wikipedia.org/wiki/Odo_I_van_Bourgondi%C3%AB

² https://nl.wikipedia.org/wiki/Hugo_II_van_Bourgondi%C3%AB

³ https://nl.wikipedia.org/wiki/Odo_II_van_Bourgondi%C3%AB

Hugo III

De regering van Hugo III betekende het einde van de periode van relatieve vrede in het hertogdom Bourgondië. Hugo III was namelijk nogal strijdlustig en raakte als hertog van Bourgondië al gauw in conflict met koning Lodewijk VII van Frankrijk over de grenzen van het hertogdom Bourgondië.

Toen Filips II in 1180 koning van Frankrijk werd, overtuigde Hugo III verschillende vazallen van de koning ervan om een bondgenootschap met Bourgondië te beginnen. Filips II zelf was daar niet tevreden mee en viel het hertogdom Bourgondië aan. Zo werd de stad Châtillon-sur-Seine door de troepen van de koning belegerd. De stad viel en de aanvoerder van de Bourgondische troepen, Hugo's zoon Odo III, werd gevangengenomen. Vervolgens werd er een vredesverdrag onderhandeld. Bij dit verdrag moest Hugo III een hoge som betalen om zijn zoon vrij te krijgen en zijn ambities opgeven om meer grondgebied te bemachtigen.

In 1187 verplaatste Hugo III de hoofdstad van zijn hertogdom naar Dijon, waarna hij van de stad een belangrijk handelscentrum maakte.

In 1189 nam Hugo III net als Filips II van Frankrijk deel aan de Derde Kruistocht. Nadat Filips II terugkeerde naar Frankrijk, werd Hugo III de aanvoerder van de Franse troepen. Hij speelde een belangrijke rol in de overwinning van de kruisvaarders bij zowel de Slag bij Arsoef als het Beleg van Akko. Nadat het beleg van Akko was afgelopen, overleed Hugo III in augustus 1192 in de stad.⁴

---

⁴ https://nl.wikipedia.org/wiki/Hugo_III_van_Bourgondi%C3%AB

Hedwig van Frankrijk

Dat het onzeker is of ik daadwerkelijk afstam van Hedwig van Frankrijk, dochter van Hugo Capet, komt omdat het onzeker is of de voorouders van Hedwig de Rumigny, de vrouw van Godfried van Ranst (generatie 28), zijn terug te leiden naar Hugo Capet. Godfried van Ranst is de oudst bekende voorvader van Sanna Jochems van Berchem, de vrouw van Jacob van Velsen (zie het artikel over de heren van Berchem).

Parenteel van Hedwig van Frankrijk

1 Hedwig van Frankrijk, dochter van Hugo Capet en Adelheid van Aquitanië. Hedwig trouwde in 966 met **Reinier IV Van Henegouwen**, ten hoogste 19 jaar oud. Reinier is geboren na 947, zoon van Reinier III (Langhals) Van Henegouwen en Adela Van Leuven. Reinier is overleden in 1013, ten hoogste 66 jaar oud.

Kind van Hedwig en Reinier:

1 Beatrix Van Henegouwen. [Volgt 1.1.](#)

1.1 Beatrix Van Henegouwen, dochter van Reinier IV Van Henegouwen en Hedwig van Frankrijk (zie [1](#)). Beatrix trouwde met **Ebalus I van Roucy**.

Kind van Beatrix en Ebalus:

1 Hedwig van Roucy. [Volgt 1.1.1.](#)

1.1.1 Hedwig van Roucy, dochter van Ebalus I van Roucy en Beatrix Van Henegouwen (zie [1.1](#)). Hedwig is overleden. Hedwig trouwde met **Godfried IV de Rumigny (heer van Florennes)**. Godfried is een zoon van Godfried III de Rumigny en Gisela.

Kind van Hedwig en Godfried:

1 Hedwig de Rumigny. [Volgt 1.1.1.1.](#)

1.1.1.1 Hedwig de Rumigny, dochter van Godfried IV de Rumigny (heer van Florennes) en Hedwig van Roucy (zie [1.1.1](#)). Hedwig trouwde met **Godfried van Ranst**.

Kind van Hedwig en Godfried:

1 Nicolaas van Ranst. [Volgt 1.1.1.1.1.](#)

1.1.1.1.1 Nicolaas van Ranst, zoon van Godfried van Ranst en Hedwig de Rumigny (zie [1.1.1.1](#)).

Kind van Nicolaas uit onbekende relatie:

1 Arnoud van Ranst. [Volgt 1.1.1.1.1.1.](#)

1.1.1.1.1.1 Arnoud van Ranst, zoon van Nicolaas van Ranst (zie [1.1.1.1.1](#)).

Kind van Arnoud uit onbekende relatie:

1 Willem van Ranst of van Berchem. [Volgt 1.1.1.1.1.1.1.](#)

1.1.1.1.1.1.1 Willem van Ranst of van Berchem, zoon van Arnoud van Ranst (zie [1.1.1.1.1.1](#)).

Kind van Willem uit onbekende relatie:

1 Wouter I van Ranst of van Berchem, geboren in 1175. [Volgt 1.1.1.1.1.1.1.1.](#)

1.1.1.1.1.1.1.1 Wouter I van Ranst of van Berchem is geboren in 1175, zoon van Willem van Ranst of van Berchem (zie [1.1.1.1.1.1.1.1](#)). Wouter is overleden op 11-06-1256, 80 of 81 jaar oud. Wouter trouwde met **Catharina Van Lier**.

Kind van Wouter en Catharina:

1 Wouter II van Ranst of van Berchem, geboren omstreeks 1200. [Volgt 1.1.1.1.1.1.1.1.1.](#)

1.1.1.1.1.1.1.1.1 Wouter II van Ranst of van Berchem is geboren omstreeks 1200, zoon van Wouter I van Ranst of van Berchem (zie [1.1.1.1.1.1.1.1.1](#)) en Catharina Van Lier. Wouter is overleden in 1280, ongeveer 80 jaar oud. Wouter trouwde met **Odilia van Oostmalle**.

Kind van Wouter en Odilia:

1 Wouter III van Berthout van Ranst, geboren in 1235. [Volgt 1.1.1.1.1.1.1.1.1.1.](#)

1.1.1.1.1.1.1.1.1.1 Wouter III van Berthout van Ranst is geboren in 1235, zoon van Wouter II van Ranst of van Berchem (zie [1.1.1.1.1.1.1.1.1.1](#)) en Odilia van Oostmalle. Wouter is overleden in 1305, 69 of 70 jaar oud. Wouter trouwde met **Aleida van Diest, vrouwe van Oost- en Westmalle**. Aleida is geboren in 1250, dochter van Gerard van Diest en Mathilde NN.

Kind van Wouter en Aleida:

